

римляни, готи, хуни, славяни, авари, българи, гърци, руси, печенег, комани, латини и т. н., а прѣживяващъ скип-търа на славяно-българи, почти непрѣкъснато отъ 679 г. до 1388 г., се испрѣчва най-послѣ прѣдъ турцитѣ и промѣня отъ дѣно цвѣтъ и чѣрти.

Спомена се и по-рано, че мѣстото на днешния Сливенъ съ изключение на квартала Ново Село е било незаселено и по-крито съ гора. За това говорятъ, както ще се види, прѣдания и факти. Първиятъ въпросъ, на който трѣба да се отговори е: какво е станало съ сръднѣвѣковния градъ, когато фактически е падналъ въ турски рѣцѣ. Излизайки отъ прѣданието за избититѣ въ Сливенъ монаси, отъ слѣдитѣ на днешнитѣ тукъ развалини и намѣрени между тѣхъ човѣшки кости и черепи, става очевидно, че въ промежутъка отъ 1366 г. (прѣвземането на Ямболъ) до 1388 г. и даже 1393 г. (окончателното падане на Търново), Сливенъ е прѣтърпѣлъ турски насилия и разсипни. Обсадата, послѣдвана съ турска побѣда, се завършва съ сѣчь и заробвания, съ грабежъ и пламъци. Дали Сливенъ отначало е прѣдаденъ доброволно, чрѣзъ което е и огложилъ за кратко врѣме разсипването си — това за насъ е второстепенъ въпросъ. Важното е, че сръднѣвѣковниятъ Сливенъ е билъ разрушенъ. Подкрѣпа за това начало на днешния Сливенъ и край на сръднѣвѣковния най-късно отъ 1393 г. нататѣкъ, лежи въ прѣданието, че новиятъ Сливенъ, като дѣло на робството, е билъ заправенъ отъ жители прѣселени тукъ отъ стария Сливенъ. Това прѣдание, изложено въ една кратка забѣлжка на Априловъ въ труда му за духовното ни зараждане подъ турцитѣ и вѣроятно прѣдадена нему отъ сливенеца Дукиади, както ще се види по-нататѣкъ, може да се разбира двояко: 1-о че днешнитѣ сливенци сж заселили новия градъ отъ мѣста близки на стария и 2-о че тѣ заправятъ централния Сливенъ отъ близкитѣ нему сръднѣвѣковни сливенски огнища: стариятъ и сръднѣвѣковенъ градъ Сливенъ (днесъ Ново-Село) и прилежащото къмъ него приградие, днесъ съ развалини въ Селишкия боазъ, и за това наричано Селище. Първата частъ отъ това прѣдание визира увеличаването на града съ жители заселени въ него отъ разсипанитѣ около него заселища и крѣпости, като Асѣницъ, Авла, „Касабата“, Сотиря, Камена, а въ